

عنوان مقاله:

سرمایه گذاری در سرمایه انسانی با ارزیابی خودکارآمدی در عملکرد مدیریت شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدل ها و تکنیکهای کمی در مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سمانه احدی - پژوهشگر و نویسنده شهرداری تهران و کارشناس ارشد معماری دانشگاه تهران - ایران

خلاصه مقاله:

خلاصه خودکارآمدی، جزء اصلی نظریه شناختی- اجتماعی می باشد که به باورها و قضاوت های فرد در خصوص توانایی های خود در انجام وظایف و مسئولیت ها اشاره دارد. خودکارآمدی، جزء اصلی نظریه شناختی- اجتماعی می باشد که به باورها و قضاوت های فرد در خصوص توانایی های خود در انجام وظایف و مسئولیت ها اشاره دارد. بر اساس تحقیق حاضر، کیفیت زندگی کاری به عنوان متغیر مستقل و خودکارآمدی و تعلق سازمانی به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده اند. از طرفی، تعلق سازمانی را می توان به پیوند و وابستگی افراد به سازمان تعریف نمود که در آن احساس درگیر بودن شغلی، وفاداری و باور به ارزشهای سازمانی جای دارد. در تعلق سازمانی سه مرحله وجود دارد: پذیرفتن، همانند شدن و درونی کردن. در ابتدا یک عنصر سازمان از راه پذیرفتن نفوذ دیگران بر خود به یک رابطه خشنودی بخش دست می یابد و خویشتن را برجسته می سازد. در این مرحله، فرد از تعلق به سازمان احساس سربلندی می کند. در مراحل بعد، عضو سازمان درمی یابد که ارزشهای سازمان به گونه ای درونی و ذاتی او را خشنود و راضی می سازد و با ارزشهای وی سازگار و همانند است و هر گاه تعلق سازمانی به گونه ای که گفته شد، به مرحله نهایی برسد، آن گاه عضو سازمانی در شمار کسانی قرار می گیرد که به آنان اعتماد فراوان می شود و آنان در راه پاسداری و محافظت از سازمان تعلل نخواهند کرد و این بهبود مدیریت در منابع انسانی را در پی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: مدیریت شهری، خودکارآمدی، سرمایه انسانی، شهرداری تهران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496795>

